

விடுதலைப்புலிகள்

சூன் 15

ஆனி 1990

அன்பளிப்பு : 5 ரூபா

தமிழ்த்தலைப் புலிகள் மகளிர் மாநாடு

தொடர்கின்றது.....

சிங்கள இனவெறி இராணுவம் மீண்டும் தமிழ்இன அழிப்பு நடவடிக்கைகளில் மும்முரமாக ஈடுபடத் தொடங்கியுள்ளது. எம்முடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்திக்கொண்டே எமது இயக்கத்திற்கும் மக்களுக்கும் எதிராக இராணுவரீதியான தயாரிப்பு நடவடிக்கைகளை சிறிலங்கா அரசு செய்து கொண்டிருந்தது.

மாவட்டத்திற்கு ஒன்று அல்லது இரண்டு படைமுகாம்கள் இருக்கலாம் என்றும் மற்றவைகள் அகற்றப்படவேண்டும், என்று இரு பகுதியினரும் கண்ட இணக்கத்துக்கு மாறாக இராணுவ முகாம்களை அகற்று சிங்கள இனம் எனக் கூறிக்கொண்டு அம்முகாம்களைப் பலப்படுத்தி வருவதேயே ஸ்ரீலங்கா அரசு கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தது.

தொடர்ந்து நடந்து கொண்டே இருந்தது. வட - கிழக்குப் பகுதிகளிலிருந்து காவல் நிலையங்களிலிருந்து (போலீஸ்) சிங்களவர்களை அகற்றிவிட்டு அதற்குப் பதிலாக தமிழ், முஸ்லிம், இளைஞர்களை நியமிக்கும்படி நாம் விடுத்த கோரிக்கையை ஏற்பதாகக் கூறிவிட்டு அதற்கு மாறாக காவல் நிலையங்களை இராணுவ முகாம்களாக மாற்றும் செயல் முறைகளிலேயே ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தது.

இயந்திரத் தப்பாக்கிகள் (எல்.எம்.ஜி), ரி81, ரி56,

84 - எஸ் மற்றும் சிங்கப்பூரில் செயல்பட்ட நவீன ஆயுதங்கள் காவல்துறையினருக்கு வழங்கப்பட்டிருந்தன.

குறிப்பாக கிழக்குமாகாணத்திலிருந்து காவல் நிலையங்கள் அனைத்துமே சிங்கள காவல்துறையினரைக் கொண்ட இராணுவ முகாம்களாகவே மாற்றப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன.

விசேட இராணுவப் பயிற்சிகளைப் பெற்று முன்னர் மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மாவட்டங்களில் தமிழ் இனப் படுகொலை புரிந்த எஸ்.ரி.எஸ் எனப்படும் அதிரடிப்

படையினர் காவல் துறையினரின் (போலீசின்) சேருடையை அணிந்தபடி காவல் நிலையங்களில் நிறுத்தப்பட்டிருந்தனர். இவற்றை எல்லாம் ஒப்பு நோக்கிப் பார்க்கும் போது தரீழ் பேசும் மக்களை இனப்படுகொலைக்குள்ளாக்குவதற்காக ஒரு சந்தர்ப்பத்தை பூர்வீங்கா படைகள் எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தனர்.

இவ்விதம் சிங்கள அரசாணை படிப்படியாக தன்னை ஒரு யுத்தத்துக்காகத் தயாரித்தபடி எமது இயக்கத்தை சீண்டியது. இதன் ஓர் அங்கம் தான் மட்டக்களப்பு காவல் நிலையத்தில் நடந்த துப்பாக்கிச் சூட்டுச் சம்பவமாகும்.

இந் நிலையில்தான் நாம் ஓர் அதிரடி நடவடிக்கையை மேற்கொண்டு தமிழ்நாட்டில் இருந்த அனைத்து காவல் நிலையங்களையும் கைப்பற்றி அங்கிருந்தவர்களின் ஆயுதங்களைக் களைந்தோம்.

காவல் நிலையங்களை படைமுகாம்களாக கட்டியெழுப்பியபின் எமது இயக்கத்தின் மீது திடீரெனப் பாய்ந்து தாக்கத் திட்டம் தீட்டியிருந்த சிறிலங்கா அரசிற்கு நாம்

காவல் நிலையங்கள் மீது முந்திக் கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்தது ஏமாற்றத்தையும், ஆத்திரத்தையும் ஏற்படுத்தியது.

இதன் பின் திரு. பிரேமதாசாவின் அரசு முப்படைகளையும் எம்மீதும், எமது மக்களிடமும் ஏவிவிட்டது இந்த நிலையில்தான் அம்பாறை மாவட்டத்தில் உள்ள கல்முனைப் பகுதியில் சிங்களப் படைகளுக்கும் எமது இயக்கத்திற்குமிடையில் மோதல் தொடங்கியது.

தமிழ்நாடு விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில் முதல்தடவையாக சிங்கள இராணுவ முகாம்களைத் தாக்கிமுற்றாக அழித்து அங்கிருந்த இராணுவத்தினரை விரட்டியடித்தோம்.

- ★ மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில், கல்குடா இராணுவ முகாமையும்.
- ★ அம்பாறை மாவட்டத்தில் கல்முனை வரட்டிவிடு இராணுவ முகாமையும்.
- ★ திருகோணமலை மாவட்டத்தில் இன்னியா, திரியாய், (15ஆம் பக்கம் பார்க்க)

விடுதலைப் புலிகள் மகளிர் மாநாடு

விடுதலைப் புலிகள் மக்கள் முன்னணியின் ஓர் அங்கமான விடுதலைப் புலிகள் மகளிர் முன்னணியின் பொதுச்சபைக் கூட்டம் வைகாசி மாதம் 27, 28, 29 ம் திகதிகளில் யாழ்ப்பகணில், வின்சர் படமானை அரங்கில் நடைபெற்றது.

எழுப்பி வந்துள்ளனர். பெண்களுக்கு எதிரான சமூக கலாசார ஒடுக்குமுறைகளுக்கு எதிராக போராட பல மகளிர் அமைப்புகள் தோன்றின.

ஒரு காலத்தில் பெண் விடுதலை என்ற பேசுவதே குற்றமாகக் கருதப்பட்டது. அது பற்றிப் பேசத் துணிந்தவர்களை சமூகம் இழிவாகப் பார்த்தது. அவர்களை ஏற்க

றுக்கொள்ள மறுத்தது

தமிழ்நாடு விடுதலைப் போராட்டம் பெண்கள் மனநிலையில், சமூகத்தில் பெரும்பெரும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

பெண்கள் பலவீனமானவர்கள் அல்ல; எதையும் செய்யும் ஆற்றல் மிக்கவர்கள் என்ற நம்பிக்கையை பெண்கள்

கூக்குப் பெற்றுத் தந்திருக்கின்றது.

அதேவேளை பெண்களை பலவீனமானவர்களாகப் பார்த்து, அவர்களை சமூக கலாசார ரீதியாக ஒடுக்கியவர்களது பிழையான பார்வையை எடுத்துக் காட்டியுள்ளது.

மாறிவரும் புதிய சூழலில்

தமிழ்நாடு எங்கும் பெண்கள் விடுதலைக்காக விடுதலைப் புலிகள் மகளிர் முன்னணி போராட முன்வந்துள்ளது.

இப்போதுதான் முதன்முதலில் தமிழர்களின் நீண்டகால வரலாற்றில் - ஒரு புரட்சிகரமான நிலையில் மகளிர் முன்னணி உருவாகியுள்ளது.

(15ஆம் பக்கம் பார்க்க)

தமிழ்நாடு விடுதலைப்புலிகளின் அதிகாரபூர்வ ஏடு

விடுதலைப் புலிகள் மக்கள் முன்னணி சிறூர், வட்ட, மாவட்ட அவைகள் கட்டி எழுப்பும் பணியில்

அன்பான தழீழ மக்களே!

1972ஆம் ஆண்டில் இருந்து இராணுவ அரசியல் பிரிவுகளின் கட்டமைப்பாகவே தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் இருந்து வந்தது.

பரந்துபட்ட அளவில் எமது போராட்டத்திற்கு ஆதரவு தந்து கொண்டிருந்த மக்களை ஒரு விரிந்த கட்டுக்கோப்பான கட்டமைப்புக்குள் கொண்டு வருவதன் மூலம், பரந்துபட்ட மக்கள் போராட்டத்தை முன்னெடுக்கத் தீர்மானித்ததின் விளைவாக உதயமானதுதான், எமது கட்சியான விடுதலைப் புலிகள் மக்கள் முன்னணி ஆகும்.

இக்கட்சி தமிழீழமெங்கும் மக்கள் மத்தியிலான அமைப்பு வேலைகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றது. இன்று கிராமங்கள் தோறும் சிறூராவைகள் அமைக்கப்பட்டு வட்ட, மாவட்ட அவைகள் அமைக்கும் வேலையும் தொடங்கி விட்டது.

ஒரு சில குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையுடையோரைக் கொண்டே இந்த அமைப்புகள் கட்டப்படுவதால் இது குறித்து பல தவறான கருத்துக்கள் எழுந்துள்ளன.

நாம் ஒரு புரட்சிகர விடுதலை இயக்கத்தின் அரசியல் பிரிவை பரந்துபட்ட மக்களமைப்பாக மாற்றுகின்றோம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். கட்டுப்பாடும், ஒழுக்கமும், மக்களுக்காக, நாட்டின் விடுதலைக்காக எதையும் இழக்க ஆயத்தமாக இருக்கும் மனநிலையும், எமது கொள்கையில் ஆழமான ஈடுபாடும் உள்ளவர்களைக் கொண்டே கட்சி அமைப்பு கட்டப்படல் வேண்டும்.

எமது போராட்டத்தில் மக்களோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்த போராளிகள் பலரின் இயல்பால் போராட்டத்திற்கு முழுமையாக உதவியவர்களின் தொடர்பையும் இழந்தோம்.

பலர் வேறு வேலைகள் காரணமாக இடங்கள் மாறிவிடுவதாலும் தொடர்புகளை இழக்கிறோம். குறிப்பாக புலிகள் - இந்தியப் போரின் போது எமது தோழர்கள் ஒரு சிலரால் மட்டுமே இரகசியத் தொடர்புகளும் பேணப்பட்டன; அவர்களின் வீர மரணத்தின் அந்தத் தொடர்புகளும் இல்லாது போய்விட்டன.

பலர் தம்மை வெளிப்படையாகக் காட்டி உதவி செய்ய விரும்புவதில்லை. இதனால் அவர்களின் உதவியும் வெளிப்படையாகக் கிடைக்காது போகின்றன.

இந்திய - புலிகள் போரில் மிக நீண்ட காலமாகப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட, அனுபவம் மிக்க போராளிகளை பெருமளவில் இழந்தோம். இதனால் எமது நீண்ட கால உதவியாளர் பலரின் தொடர்புகள் முற்றாக அற்றுப் போய்விட்டது.

பொதுவாக எமது உதவியாளர்கள் குறித்த குறிப்புக்களை, அவர்களினதும் எமதும் பாதுகாப்புக் கருதி வைத்திருப்பதில்லை. இந்த வகையில் உண்மையான உதவியாளர்களை இனம் காண்பதில் எமக்கு இவ்விதமான பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன.

இவ்வளவு கஷ்டங்களுக்கு மத்தியில் நாம் எமது கட்சி அமைப்பை கவனமாகக் கட்டி வருகின்றோம். எவ்வளவு தான் நாம் கவனமாக இருந்த போதிலும் சந்தர்ப்ப வாதிகள், துரோகிகள் சிலர், சில வேளைகளில் கட்சியமைப்புக்குள்ளே வந்துவிடுகின்றார்கள். அவர்களைத் தொடர்ந்து இனம் கண்டு நீக்கி வருகின்றோம்.

இந்திய - புலிகள் போரின் போது, சமூக விரோதிகளோடு நின்றவர்கள், மற்றைய குழுக்களின் தீவிர ஆதரவாளர்கள், குறிப்பிட்ட காலத்தின்பின் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி, ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியினவற்றில் அங்கம் வகித்தவர்கள் மோசடி, ஊழல், கொலை,

கொள்ளை, பாலியல் வன்முறை ஆகியவற்றில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் போன்றோரை நாம் கட்சி அமைப்பில் சேர்த்துக் கொள்வதை தவிர்க்கிறோம்.

கட்சி அமைக்கும் ஆரம்ப கட்டத்தில் எல்லோரையும் சேர்த்து வைத்து, சனநாயகம் என்னும் பெயரில், சந்தர்ப்பவாதிகளையும் துரோகிகளையும் கட்சியை நடத்த அனுமதிக்க முடியாது.

இதன் அர்த்தம்; ஆரம்பத்தில் கட்சி அமைக்கும் பணியில் ஈடுபட்டவர்கள் தவிர, மற்றவர்கள் எல்லோரும் சந்தர்ப்ப வாதிகள், துரோகிகள் என்பதல்ல.

எமது போராட்டத்துக்கு என்றும் உதவியவர்களை நாம் இனம் காணாது போனாலும் தொடர்ந்தும் அவர்கள் எமக்கு உதவாமல் இருக்கப் போவதில்லை.

எனவே காலப்போக்கில் நாம் இவர்கள் எல்லோரையும் இனம் கண்டு கொள்வோம்.

படிப்படியாக கட்சி அமைப்பானது விரிவாக்கப்படும். காலப்போக்கில் நான் முன்பு கூறியது போல ஒரு கட்டுக்கோப்பான ஒழுக்கம் நிறைந்த விடுதலைக்காக எதையும் இழக்கத் தயாரான, எமது கொள்கையைப் பூரணமாக ஏற்றுக்கொண்டவர்களைக் கொண்டே ஒரு பரந்துபட்ட அமைப்பைக் கட்டி அமைக்க முடியும்.

ஆரம்பத்தில் சரியாக அடித்தளம் கட்டப்படாமல் மட்டுமே இது சாத்தியமாகும்.

சாதாரண அரசியல் கட்சியில் இன்று ஒரு தலைமை, நாளை ஒரு தலைமை வரும்.. அந்தக் கட்சி தனது நடவடிக்கைகளால் தன்னை அழித்துக் கொள்ளும் அல்லது மக்களை ஏமாற்றிப் பிழைத்துக்கொள்ளும்.

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் முன்னெடுத்துச் செல்லும் ஆயுதப் போராட்டத்திற்கு, விடுதலைப் புலிகள் மக்கள் முன்னணியானது, முழுமையான ஆதரவும் உதவியும் தரும்; அதேவேளை பிரதேச வேறுபாடு, மத, சாதி, பால் வேறுபாடு அற்ற பண்பான ஒரு புரட்சிகர சமூகத்தைக் கட்டி வளர்க்கும் பணியையும் செய்யும்.

எனவே இச் சிறூர், வட்ட, மாவட்ட அவைகளில் சந்தர்ப்பவாதத் தலைமைக்கு இடம் கொடுக்கப்படுமானால் அவர்கள் போராட்டத்தை - போராளிகளின் தியாகத்தை விலைபேசி விற்றுவிடுவார்கள்.

சனநாயகம் என்னும் பெயரில், நாம் சந்தர்ப்பவாதத் தலைமைகளை வளர்த்துவிடக்கூடாது. இதில் நாம் அவதானமாக இருக்கின்றோம். ஆனால் நாம் மிக ஆறுதலாக - கவனமாக ஓர் அமைப்பைக் கட்டி வளர்த்தபின் அந்த அமைப்பு தன்னுள் சனநாயக முறையில் தலைமையைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்வதை நாம் விரும்புகின்றோம். இது தான் உண்மையானதாகவும், நேர்மையானதாகவும் இருக்கும்.

பரந்துபட்ட, கட்டுக்கோப்பான அமைப்பை நாம் சில நாளில் கட்டிவிட முடியாது. அதைக் கட்டும்வரை குறிப்பிட்ட சிலரைக் கொண்டே அதை அமைக்கும் பணியை நாம் செய்யலாம்.

அப்பணிதான் இப்போது நடக்கின்றது. எமது போராட்டத்திற்கு எதிராக ஸ்ரீலங்கா அரசு, இந்திய அரசு, பல சமூக விரோத அமைப்புகள், பெரும் கரண்டல்காரர்கள் செயல்பட்டு வருகின்றார்கள்.

இவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து எமது கட்சியின் கட்டுக்கோப்பை சிதைத்து விடாமல் பார்த்துக்கொள்வதோடு, சிறந்த கட்டுக்கோப்பான - எதையும் விடுதலைக்காக இழக்க ஆயத்தமான நிலையில் இந்த அமைப்பைக் கட்டிவளர்க்க, விடுதலையில் அக்கறையுள்ள தமிழீழ மக்கள் அனைவரும் முழுமையாக ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டும்.

தர்மச் சக்கரம்?

பக்தன் ஒருவனுக்கு வேதனை யுடன் எடுத்துக்கூறவேண்டியுள்ளது.

கடந்தகாலம் முழுவதும் இந்திய ஆட்சியாளர்கள் இலங்கைத் தீவன்மீதும், எங்கள் மீதும் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் எமக்கு இதனைத்தான் வற்புறுத்தி நிற்கின்றன.

உண்மைக்கென அரிச்சந்திரன் எனும் கதாபாத்திரத்தை வடித்தது. அதில் பெருமை காணும் நாடு இந்தியா. இளம் வயதில் தான் பார்த்த அரிச்சந்திர நாடகம்தான், அக்காலத்தில் தனது கொள்கையை வகுக்கக் காரணமாய் இருந்ததென மஹாத்மா காந்தி தனது சுயசரிதையில் கூறியுள்ளார்.

ஆனால் தமிழீழ மண்ணில் ராஜீவ் தலைமையிலான ஆட்சியாளர்கள் புரிந்த அனர்த்தங்களும், இந்தியாவின் தொலைக்காட்சி, வானொலி என்பன எழுப்பிய உண்மைக்குப் புறம்பான அவறல்களும் அரிச்சந்திரனையும், மஹாத்மா காந்தியையும் கேள்விக்குறியாக்கிவிட்டன.

இதன் உண்மையை உணரும் தேசபக்திமிக்க ஒவ்வொரு இந்தியனும், அல்லது குறைந்த பட்சம் மனச்சாட்சியுள்ள ஒவ்வொரு இந்தியனும் வெட்டித் தலைகுனிவான் என்பது வெளிப்படை.

இந்திய ஆட்சியாளர்கள் கூறும் ஒவ்வொரு வார்த்தைக்கும் நாம் எதிர்-அர்த்தம்தான் கொள்ளவேண்டும் என்ற உண்மை எமது மக்கள் மத்தியில் இப்போது தோன்றியுள்ள எது என்பதை இந்திய தேச

இந்தியத் தேசியக் கொடியில் "தர்மச் சக்கரம்" இருப்பதைக் கண்டு ஒரு காலத்தில் எமது மக்கள் உள்ளூர மகிழ்ச்சியும் பெருமையும் கொண்டார்கள். ஆனால், எமது மண்ணில் இந்திய இராணுவம் புரிந்த அனர்த்தங்களைப் பார்த்த போது, தர்மச் சக்கரத்தின் மீது எமது மக்களுக்கு பலத்த சந்தேகம் எழுந்தது. இ. மு. முன்றாம் நூற்றாண்டில் அசோகர் சக்கரவர்த்தி, தர்மச்சக்கரத்தைத் தனது சின்னமாக ஏற்றிய வரலாற்றையும், பௌத்த தர்மப் பரம்பல் என்ற அழகிய பகமையான பெயரால், இலங்கைத் தீவில் தனது ஆதிக்கத்தை விஸ்தரித்த விதத்தையும் எண்ணிப்பார்க்கின்றோம்.

தம்ம விஜயத்தை மேற்கொள்ளுமாறு "மகிந்த தேரோ" தலைமையில் இலங்கைக்கு ஒரு துடிக்குழுவை அசோகர் சக்கரவர்த்தி அனுப்பிவைத்ததாகவும், அப்போது இலங்கையில் அனுராதபுரத்தைத் தலைநகராக்கக்கொண்டு ஆண்டுவந்த 'தில்ல' எனும் மன்னனை "மகிந்த தேரோ" பௌத்தனாக மதம் மாற்றி, "தேவநம்பிய" என்ற பட்டப் பெயருடன் மீள்முடிசூட்டியதாகவும், அதற்குப் பதிலாக தேவநம்பிய தில்ல மன்னன்

அசோகர் சக்கரவர்த்திக்குச் சில பரிசுப்பொருள்களைக் கொடுத்து அனுப்பியதாகவும் அப்பரிசுப்பொருள்களுள் ஒன்று "இளமையின் இதழ் விரியும் பருவக் கன்னி ஒருத்தி", என 'மஹாவம்சம்' XI ஆம் அத்தியாயத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. பௌத்த தர்மத்தை பெரு விருப்புடன் ஏற்றுக்கொண்ட ஒரு மன்னன். பௌத்த தர்மத்தை பெருவிருப்புடன் பரப்பும் ஒரு சக்கரவர்த்திக்கு அனுப்பி வைக்கக்கூடிய ஒரு பரிசுப்பொருளா இது? உண்மையில் இவை பரிசுப்பொருள்களல்ல; திறைப் பொருள்கள் என்றே வரலாற்றாளர்களின்

கம் திரு. அ. அமிர்தவிங்கம், இந்தியா சென்று, அப்போது பிரதமராக இருந்த இந்திராகாந்தியைச் சந்தித்து எமக்கு ஏற்பட்ட துயரங்களை விளக்க முற்பட்டார். அந்த வேளை அமிர்தவிங்கத்தை நோக்கி, இந்திராகாந்தி அம்மையார் ஒரு குவிர்த்த வார்த்தையை உதிர்த்தார். அதாவது "நீ தென்னாசியாவிலுள்ள ஒரு தலைநிறந்த இராஜத்தினி" என்பதே அந்த வார்த்தையாகும்.

ஆமிரிடமிருந்த தமிழீழக் கோரிக்கையை கைவிடப் பன்னி அவரைத் தனது கைக்குள் போடும் நோக்கத்துடன்

இந்திய தேசியக் கொடியில் "தர்மச்சக்கரம்" இருப்பதைக் கண்டு ஒரு காலத்தில் எமது மக்கள் உள்ளூர மகிழ்ச்சியும், பெருமையும் கொண்டார்கள். ஆனால், எமது மண்ணில் இந்தியப் படைகள் புரிந்த ஆக்கிரமிப்பைப் பார்த்தபோது தர்மச்சக்கரத்தின் மீது எமது மக்களுக்கு பலத்த சந்தேகம் எழுந்தது.

கூறுகின்றனர், ஆகவே தர்மம் என்ற பெயரில் ஓர் ஆதிக்கப் பரவலே இங்கு நிகழ்ந்துள்ளதெனலாம்.

1981 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகம் உட்பட யாழ். நகரின் பல பகுதிகள் இலங்கைப் பொலிசாரால் எரிக்கப்பட்டதையும், இராணுவ அனர்த்தங்களையும் தொடர்ந்து, அப்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்த தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணிச் செயலாளர் நாய

இந்திரா குடிய புகழார மகுடத்தை அமிர் நம்பி, தலையிற் சுமக்கலானார். தில்ல மன்னனுக்கு அசோகர் சக்கரவர்த்தி "தேவநம்பிய" என புகழாரம் சூட்டியது போலவே அமிருக்கும், இந்திராகாந்தி "தலைநிறந்த இராஜத்தினி" எனப் பொய் மகுடம் சூட்டினார்.

உணவுப் பொட்டலங்களை வானத்திலிருந்து போட்ட போது, எம்மைப் பாதுகாக்க இந்தியா வந்துவிட்டதாக தமிழ்

மீழ மக்கள் முதலில் நம்பினர். உணவுப் பொட்டலங்கள் பின்பு குண்டுப் பொட்டலங்களாக வெடிக்குமென அவர்கள் னனைத்துப் பார்த்தவெயில்லை. இப்போது இவை அனைத்தையும் தொகுத்துப் பாரக்கும்போது பின்வரும் முடிவுகளுக்கே நாம் வரமுடிகின்றது.

இந்திய ஆட்சியாளரின் அகராதி

தர்மப் பரம்பல் என்பது ஆதிக்கப் பரம்பல் என்றும் தேவநம்பிய ---

அடிமையானவன் என்றும் நிறந்த இராஜத்தினி என்பது, அசல் ஏமாளி என்றும்

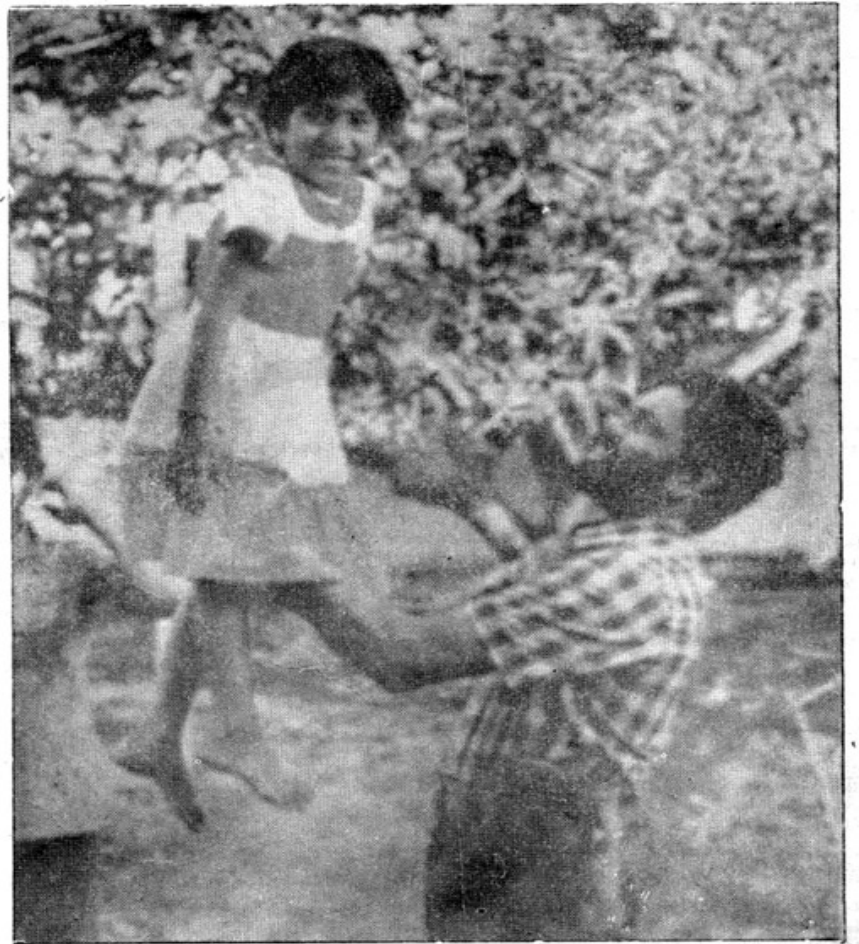
உணவுப் பொட்டலம் - குண்டுப் பொட்டலம் என்றும் தர்மச் சக்கரம் - கொலைச் சக்கரம் என்றும்

உண்மை - படுபொய் என்றும்

இவ்வாறு அர்த்தம் கொள்ள வேண்டிய வேதனை மிகுந்த நடைமுறையினை இந்திய ஆட்சியாளர்கள் எம்முள் நகழ்த்திக் காட்டியுள்ளனர். ஆனால் இந்தியத் தேசியக் கொடியிலுள்ள தர்மச் சக்கரம் ஆட்சியாளரால் மாசுபடுத்தப்பட்டுள்ள நிலையைக் களைந்து, தர்மச் சக்கரத்தை அதற்கே உரிய புனிதமான நிலைக்கு உயர்த்த - தேசபக்தியும், மனச்சாட்சியும் நிறைந்த ஒவ்வொரு இந்தியனும் முயலவேண்டும். இந்தியாக்கொடி புனிதமாகட்டும், எமக்கு இழைத்த அநீதிகளைக் கழித்து, எமது மனதில் ஏற்பட்டுள்ள புண்ணை ஆற்ற இந்தியத் தேசபக்தர்கள் இனியாவது முயல்வார்களென நம்புவோமாக.

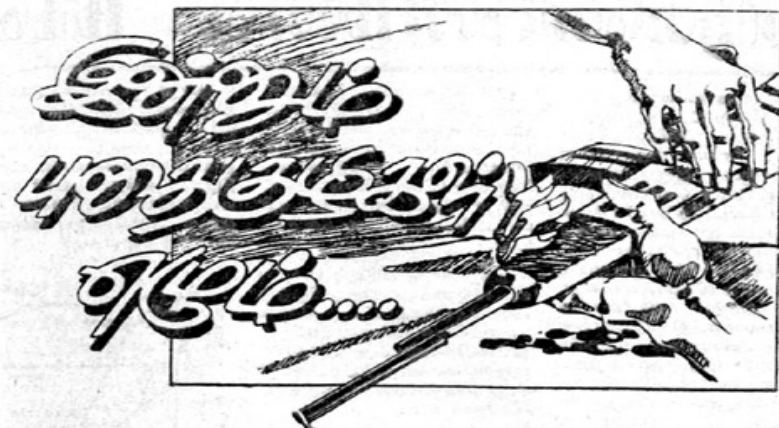
புயலின் கரங்கரிலே...
பூவொன்று சிரிக்கிறது.
அயலை விடிவு செய்த
ஆதவனின் கரங்கரிலே...
சிறுமி எழுந்து நின்று சிரிக்கின்றாள்
எரிமலைக்குக் கூட
இதயம் இருக்குமென்பார்
சரிதான்.
இவன் அதற்குச் சாட்சி.
ஆம்; இவன் தான்
திருமலையில் எழுந்த எரிசுன்றம்.
பூவுக்குள் பூகம்பம் என்பார்கள்
இங்கே பார்.
பூகம்பம் கையில் பூவொன்று சிரிக்கிறதே!
தன் பூவைத்தூக்கி தான் மகிழமுன்னரே
கண் முடிப்போன
காவியத்தின் கரங்கரிலே...
மென் பூவா? யார் வீட்டில்
முகையவிழ்த்த பூவிதுவோ?

ஒரு போராளியின்.....
(11ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

யாருக்கோ காயம் பட்டிருக்கிறது... அதுவும் பலமான காயமாகத்தான் இருக்கவேண்டும்.. இல்லையென்றால் எனது ஆடைமுழுவதும் எப்படி இரத்தம் தேராய்ந்து...
"ஐயோ... ஒடிவாங்கோ... எனக்குக் காயம்பட்டிருந்து..." - ஆனந்தி அக்கா பலமாகக்கத்தல்கொண்டாள்.
எங்கள் கூடாரத்துக்கு எல்லோரும் ஒடிவருவது-இருட்டியும் காலடி ஓசைகளினமூலம் உணர்முடிவிறது.
இருட்டில் அங்குமிங்கும் துறாவி 'டோர்ச்லைத்'ரை எடுத்து மிதிலாக்கா படுத்திருந்த பக்கம் அடிக்கிறேன்.
மிதிலா அக்காவின் முழங்கால்பகுதியிலிருந்து இரத்தம் 'குப்பு' என வழிந்துகொண்டிருக்கிறது...
அடுத்த வெல் வந்து விழுமுன் எல்லோரும் பதுங்கு குழிக்குள் போய்விடவேண்டும்.
மிதிலா அக்காவின்மூலம் நடக்கலோ, ஓடலோ நிச்சயம் முடியாது...
அவ்வளவும்தான் தூக்கிக்கொண்டு ஓடவேண்டும்.
ஒரு கையால் டோர்ச்லைத்ரை அடித்தபடி-அவ்வை

தள்ளிப் போய் வெல் வெடிக்கிறது.
மீண்டும் சிறிது தூரம்போக- அடுத்த வெல்...
ஒருமாதிரி அனைவரும் பதுங்கு குழிக்குள் போய்ச் சேர்ந்ததும்- 'ராதை எங்கே?'
'ராதை ஏன் எம்முடன் வரவில்லை?'
அனைவர் மனதிலும் இதே கேள்வி...
எறிகணைகள், தொடர்ச்சியாக விழுந்துகொண்டேயிருக்கின்றன...
ஆனந்தி அக்கா வலி பொறுக்க முடியாமல் துடித்துக்கொண்டேயிருக்கிறாள்.
அந்த வேதனை ஒரு பக்கம்-ராதையைக்காணவில்லை என்று போய்ப்பார்த்து வரக்கூட முடியாமல் குண்டுமாரி பொழிந்துகொண்டிருந்தது. இதயத்தில் ஏற்படுத்திய ரணம் ஒரு பக்கமுமாய்...
தொடர்ந்து வந்த ஒருமணி நேரமும், பதுங்கு குழியே தஞ்சம் என இருக்கிறோம்.
ஒருவாறு எறிகணை வீசுகுடியகிறது.
கூடாரத்தை நோக்கி ஓடுகிறோம்.
அங்கே...
முகத்தின் ஒரு பகுதி சிதைந்த நிலையில் இரத்த வெள்ளத்தில் ராதை 'ஆழ்ந்த துயிலில்' - அடங்கிப் போய்க்

எங்கள் மண் வரண்டு எழிலிழந்து கிடக்கிறது. பொங்கும் நிலா கூடப் பொழியும்; குளிராது. தென்றல் வரும்; வீசும் தேசம் சிரியாது. என்றிவைகள் மீண்டும் இதமாகும் தெரியாது.

மண்ணுக்குப் பொட்டிட மாதிரியாய் புதைகுழிகள் எண்ணுக்கணக்கின்றி எழுகின்ற பூயியிது. இன்னும் புதைகுழிகள் எழும். புலிவீரர் கண்ணுக்குத் தழீழும் காட்சிதரும் வரையில் இன்னும் புதை குழிகள் எழும்.

ஏனென்றால்... கொல்லைக்குள் வந்த குரங்கை எதிர்த்து நின்று எல்லைக்கு அப்பால் எறிந்து கலைத்து விட்டோம் வந்திங்கு ஆதிக்க வலையை விரித்தவரை நிர்த்தித்தோம்;

நாங்கள் நிர்மூலம் செய்து விட்டோம். ஆனாலும் எல்லாமும் ஆச்சா... இல்லைப்பார்! மானாகி விட்டதா மதயானை...? இல்லைப்பார்! காட்டெருமை எங்கள் கடப்புக்குள் மேய்கிறது. ஆனை திரிர் கொண்டு அலைகிறது.

எங்களது சேனைக்குள் வந்தும் மிதிக்கிறது. இத்தனையும் நடக்கிறது. என்றாலும் வயல்காரர் நித்திரையாய் கிடக்கின்ற நிகழ்வே தொடர்கிறது. கவனம்... இனித்தானே பயணம் இருக்கிறது. கவனம்... இனித்தானே கதையே தொடங்கிறது வாருங்கள் ஒன்றாக வடம் பிடிப்போம் போராட்டத் தேரை இழுத்தெங்கள் தேசத்தை விடுவிப்போம்

மண்ணுக்குப் பொட்டிட மாதிரியாய் புதைகுழிகள் எண்ணுக்கணக்கின்றி எழுகின்ற பூயியிது. இன்னும் புதைகுழிகள் எழும் புலிவீரர் கண்ணுக்குத் தழீழும் காட்சிதரும் வரையில் இன்னும் புதைகுழிகள் எழும்.

வீரமரணமடைந்த நிலையில் 2வது லெப். ஆனந்தி

மெதுவாய்த் தூக்கி இழுத்துக் கொண்டு பதுங்கு குழி நோக்கி விரைகின்றேன்.
இதற்கிடையில் மேலும் இருவர் அவ்விடம் வந்துவிட்டனர். எல்லோருமாய் மிதிலா அக்காவைப் பதுங்கு குழிக்குள் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்க- இரண்டு பேர் அவளுக்கு வேண்டிய முதலுதவிச் சிகிச்சை செய்கிறார்கள். நானும், மற்றவர்களும் வெளியேவந்து ஆனந்தி அக்கா விடம் ஓடுகிறோம்...
தொடையைக் கிழித்துக் கொண்டு வெல்துண்டொன்று வயிற்றினுள் பாய்ந்ததனால் இரத்தம் ஆறென்ப பெருக-தாங்கமுடியாத வேதனையில் முன்கியவாறு ஆனந்தி அக்கா அப்படியும் இப்படியும் புரண்டு கொண்டு கிடக்கிறாள்.
எங்கள் முடைகளைத் தன் தலையில் கமந்து கைகொடுத்த எங்கள் ஆனந்தி அக்கா வலியால் துடித்துக்கொண்டிருக்க - அந்த வலியின் வேதனையை எங்களால் பகிர்ந்து கொள்ள முடியவில்லையே என்ற ஏக்கத்தில் எம் இதயம் கனக்கிறது. உணர்ச்சிகளால் நெகிழ்ந்து போகவோகரைந்து போகவோ அது இடமுமல்ல... நேரமுமல்ல...
அவ்வை மெதுவாகத் தூக்கிக்கொண்டு பதுங்கு குழியை நோக்கி தாங்கள் விரைவாக நடக்கத் துவங்க-
'ஊய்' காரமிட்டப்படி அடுத்த வெல் எமது முகாமை நோக்கி வெறியுடன் வருகிறது.
அப்படியே குப்புறப் படுக்கிறோம்.
பலத்த ஓசையுடன் சற்றுத்

கிடக்கிறாள்.
பத்து மணிக்கு - முதல் விழுந்த எறிகணை - எங்கள் அன்பு ராதையை எம்மிடமிருந்து பிரித்து விட்ட சோகத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ளுகிறோம்...
என் ஆடைகளை நனைத்திருந்தது, என் இனிய ராதையின் குருதியா...?
இதயம் பிரறையாய்க் கனக்கிறது...
ஆனந்தி அக்காவின் உயிர், ஜீவமரணப் போராட்டம் நடத்திக்கொண்டிருந்தது. அவளுடைய உயிரையாவது காப்பாற்றுவோம் என்ற நம்பிக்கையில் - எம்மால் முடிந்த சிகிச்சையைச் செய்தபோதும் - ஏற்கனவே அதிக இரத்தம் வெளியேறிவிட்ட காரணத்தினால் அடுத்த நாள் - ஆடி 4-ந்தேதி அந்த இனிய உயிரும் எம்மைவிட்டுப் பிரிந்தது.
போருக்குப் புறப்படும் வீரமறவர்களுக்குப் பெண்கள் இரத்தத்தால் நெற்றித் திலகமிட்டு அனுப்புவதைப் பழைய வரலாறுகளில் படித்திருக்கிறோம்...
இங்கே -
தங்கள் உடலையே குருதியால் நனைத்து - தமிழீழப் போராட்டத்தை உறுதியுடன் தொடர்வதற்கு எம்மைமையல்லாம் ஆரீர்வதித்துப் போயிருக்கிறார்கள் எமது வீரமன்களைகள்.
ஆனந்தியும்... ராதையும்... அவர்களது ஆசிகள் நிச்சயம் பவீக்கும்...
தமிழீழப் போராட்டம் வெற்றிவரவாறு படைக்கும்.

- சித்ரா

கப்டன். அமலன்
அ. அமலதாஸ்
(1966)
காத்தாங்குளம்

வீர வணக்கம்

கப்டன். புதுமை
பே. குமார்
(05 - 05 - 1970)
மீரவாட்டி அடம்பன்

20 - 05 - 1989 அன்று முள்ளிக்குளம் புளொட்
கும்பலின் முகாம் மீதான தாக்குதலின் போது
வீரமரணமடைந்த எமது தோழர்களுக்கு.....

கப்டன். சபேசன்
இ. இராசரட்டைம்
(26 - 12 - 1970)
பிகாரி கண்டல்

புழுதிக் காற்றைக் கலைக்கச் சென்ற
புயலின் கூட்டங்களே! நீங்கள்
முள்ளிக் குளத்தில் மூண்டதோர் போரில்
முள்ளின்று சென்றீர்!
சாவும் வாழ்வும் சமமெனக் கொண்டீர்
சரித்திரம் படைத்து விட்டீர் - புலி
பாயும் எதிரிகள் பாசறை யாவும்
பணியும் எனச் செய்தீர்.

கப்டன். குலம்
போ. ரவி (கிருபா)
(06 - 06 - 1969)
பூநகரி - செவ்வூர்

லெப்டினன்ட். மாக்ஸ்
ஆ. சசிக்குமார்
(05 - 05 - 1970)
தற்சனாமருதமடு

2வது லெப்டினன்ட். கர்ணன்
சி. சிவகுமார்
(08 - 09 - 1969)
தல்லூர் - பூநகரி

வீமன்
வி. நிறைஞ்சன்
(10 - 02 - 1971)
சாவற்காடு

லெப்டினன்ட். நாயுடு
க. ஜெயசீலன்
(02 - 02 - 1970)
பள்ளக்கம்

2வது லெப்டினன்ட். சுரேஸ்
க. சத்திய சுரேஸ்
(17 - 05 - 1972)
யாழ். திருநெல்வேலி

பீற்றர்
செ. சகாயராஜா
(14 - 10 - 1971)
அடம்பன்

2வது லெப்டினன்ட். சிவம்
ஆ. முருகையா
(31 - 05 - 1965)
முருங்கன்

புலிகளின் தாயகம் தமிழீழத் தாயகம்